این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

سبوی دوست

۲ مسئولیت بزرگ مردم در مجالس عزاداری

استاد شهید مرتضی مطهری(ره):

یک مسئولیت مردم در مجالس عزاداری این است که چون نهی از منکر بر همه واجب است وقتی که می‌فهمید که روضه‌ای دروغ است، نباید در آن مجلس بنشینید؛ حرام است، بلکه باید مبارزه کنید. مسئولیت دیگر مقابله با تمایلی است که صاحبان مجالس و مستمعین به این دارند که مجلس باید بگیرد، باید کربلا بشود. روضه‌خوان بیچاره می‌بیند که اگر هر چه می‌گوید از آن راست‌ها باشد مجلسش نمی‌گیرد و بعد همین مردم هم دعوتش نمی‌کنند، ناچار یک چیزی هم اضافه می‌کند. این انتظار را مردم باید از سر خودشان بیرون کنند. نگویند فلان روضه‌خوان که مجلس او می‌گیرد، کربلا می‌کند. «کربلا می‌کند» یعنی چه؟!

شما باید روضه راست را بشنوید و معارف و سطح فکرتان بالا بیاید. اگر با یک کلمه روحتان اهتزاز پیدا کرد، یعنی با روح حسین بن علی(ع) هماهنگی کرد و اشکی ولو ذره‌ای، ولو به قدر بال مگس جاری شد، واقعاً مقام بزرگی برای شماست، اما اشکی که از راه قصابی کردن بخواهد از چشم شما بیاید، اگر یک دریا هم باشد ارزش ندارد. «داد بکشید» یعنی چه؟! چرا داد بکشید؟!

منبع: کانال تلگرامی بنیاد «شهید آیت‌الله مطهری»، به استناد کتاب حماسه حسینی، جلد ۱، صفحه ۶۵-۶۶

مرگ عجیب کودکان سیاهپوست!

اکانت رسمی سی‌ان‌ان در توییتر نوشت: «در امریکا نوزادان سیاهپوستی که توسط پزشکان سیاه به دنیا می‌آیند اغلب زنده می‌مانند، اما در صورت حضور پزشک سفیدپوست مرگ و میرشان تا سه برابر افزایش می‌یابد!»

آنچه باید به عنوان شهروند کلانشهر اینترنت بدانیم

معصومه نصیری، در کانال تلگرامی «عصر هوشمندی» نوشت: هرگز امنیت در دنیای امروز به این معنی نیست که اگر خانه و ماشین‌مان را قفل کردیم، خودمان را در برابر تهدیدهای دیگر در شهر ایمن کرده‌ایم. در شهر، ممکن است با افرادی برخورد کنیم که بخواهند فریب‌مان دهند، به ما حمله کنند، یا جیب‌مان را بزنند.

ما به‌مرور یاد گرفته‌ایم که چه رفتارهایی را خطرناک تشخیص دهیم و چه واکنشی در برابر آن داشته باشیم. همین قوانین در کلانشهر اینترنت نیز حاکم هستند. نه‌تنها هر چیزی که در اینترنت می‌بینید لزوماً درست نیست، بلکه شهروندان خرابکار و غیرمسئولی در این شهر زندگی می‌کنند که کارشان انتشار عامدانه اطلاعات غلط و گمراه‌کننده است که آن را دیس‌اینفورمیشن (disinformation) می‌گویند. گاهی ممکن است ما هم سهواً و به‌اشتباه اطلاعات نادرستی را برای دیگران بفرستیم یا به اشتراک بگذاریم که آن را میس‌اینفورمیشن (misinformation) می‌خوانند. بعضی از شهروندان، دیگران را مورد آزار و اذیت قرار می‌دهند و به خاطر اعتقادات، جنسیت، زبان، نژاد، هویت جنسی و موارد شخصی دیگر به آنها توهین می‌کنند. آزار آنلاین پدیده خطرناکی است که آثار مخرب و گاه طولانی‌مدت روی فردی که مورد آزار قرار گرفته می‌گذارد. هکرها هم بیکار نیستند در این شهر؛ روزانه حملات سایبری متعددی برای جمع‌آوری اطلاعات خصوصی‌مان انجام می‌شود، حتی اگر ما از آنها مطلع نشویم. ما به عنوان شهروندان عصر رسانه باید با این تهدیدها آشنا شویم، درباره‌شان بدانیم و بتوانیم با آنها مقابله کنیم. سوادرسانه‌ای کمک می‌کند ما در این فضا هم مصون بمانیم و هم رفتار بهتری داشته باشیم.

تصویر منتخب

واکنش کاربران شبکه‌های اجتماعی به تلاش ناکام امریکایی‌ها برای فعال‌سازی مکانیسم ماشه

مکانیسم ماشه را برجام آورد!

پس از رد قطعنامه تحریم تسلیحاتی ایران در شورای ملل با تنها دو رأی مثبت این‌بار امریکایی‌ها در پی فعال کردن مکانیسم ماشه هستند که این نیز با مخالفت اروپایی‌ها به دلیل خروج امریکا از برجام مواجه شد. کاربران شبکه‌های اجتماعی در واکنش به تلاش امریکا برای فعال‌سازی این مکانیسم، ضمن اشاره به افول قدرت امریکا در همراه ساختن جهان با خود، مکانیسم ماشه را از خسارت‌های محض برجام دانستند که کافی بود امریکا عضو برجام بود تا به راحتی آن را با وجود عمل تمام و کمال ایران به تعهدات خود در برجام، فعال کند. کاربران همچنین به کسانی که خواهان مذاکره مجدد هستند، یادآوری کردند که حاصل هشت سال تعلل بر سر یک توافق چیزی جز شرایط امروز و بدعهدی اروپایی‌ها و امریکایی‌ها نیست و برای ساخت کشور راهی جز اتکا به اقتصاد مقاومتی باقی نمی‌ماند. در ادامه بخشی از این واکنش‌ها را می‌خوانید.

■ **سیدامیرحسین قاضی‌زاده:**
چرا فعال شدن مکانیسم حل اختلاف برجام فقط منجر به بازگشت تحریم‌ها علیه ایران می‌شود؟ چون برجام به شکلی تدوین شده که هر اتفاقی بیفتد ایران مقصر است. در واقع مکانیسم ماشه به معنای مکانیسم تنبیه ایران است. از آغاز خلقت بشریت تاکنون کسی همچین قراردادی را قبول نکرده است.

■ **کیوان ساعدی:**
شانس آوردیم امریکا از برجام خارج شده بود؛ وگرنه مکانیسم ماشه به صورت قانونی و طبق برجام فعال می‌شد.

■ **علی احمدی:**
انتهای هشت سال معطل گذاشتن کشور برای یک توافق شرایط امروز است که امریکایی‌ها دنبال فعال کردن مکانیسم ماشه هستند و اروپایی‌ها می‌خواهند ما در برجام بمانیم تا بلکه بعد از انتخابات امریکا مذاکره ادامه پیدا کند! قابل توجه آقایانی که برای مذاکره تلاش دارند. این حاصل اعتماد و دل بستن به غربی‌هاست.

■ **مهدی فضائلی:**
۱۳ عضو شورای امنیت سازمان ملل با فعال شدن مکانیسم ماشه مخالفت کردند. احتمالاً یکبار دیگر نام امریکا کنار دومینیکن خواهد درخشید!

■ **محمد پازوکی:**
قبل از برجام هم تحریم بودیم، بعد از برجام هم تحریم شدیم! زمانی که امریکا داخل برجام بود تحریم بودیم، از وقتی امریکا از برجام خارج شده هم تحریم هستیم. در حقیقت ۴۱ ساله که تحریمیم. حالا امریکا به دنبال فعال کردن مکانیسم ماشه است. خدا وکیلی به کسی که با این حال دنبال مذاکره مجدده چی می‌گن؟

■ **مهدی قاسم‌زاده:**
امریکا رسماً درخواست فعالسازی #مکانیسم_ماشه را داده و متحدان اروپایی‌اش نیز به مخالفت با این امر پرداخته‌اند و خواستار پایبندی کشورمان به #برجام شده‌اند؛ فارغ از قانونی بودن یا نبودن اقدام امریکایی‌ها، باید توجه داشت که اولاً این مکانیسم محصول همان برجامی است که آفتاب تابانش می‌خواندند و منتقدانش را به جهنم حواله می‌دادند و مُشتی بی‌سواد می‌خواندند (اگر امریکا در برجام مانده بود، امروز می‌توانست براحتی و باوجود انجام کلیه تعهدات از سوی کشورمان، به‌راحتی آن را اجرایی کند) و در ثانی به‌نظر می‌رسد اروپایی‌ها نیز تمام تلاش‌شان این روزها نگه داشتن ایران در برجام (حتی در صورت موفقیت امریکا در فعالسازی مکانیسم ماشه) لااقل تا بعد از انتخابات امریکا می‌باشد تا هم باب مذاکره همچنان باز بماند و هم در صورت پیروزی بایدن، یک بازی جدید را شروع کنند!

■ **زهراسادات موسوی:**
تو مملکتی که هفت سال مکانیسم کلید فعال بوده، حرف از مکانیسم ماشه شوخی‌ای بیش نیست!

■ **سیدسجاد:**
دو یادآوری پیرامون برجام: ۱-اصل مکانیسم ماشه که امروز درگیر فعال شدن یا نشدنش هستیم محصول خودِ برجام است که سال ۹۴ توسط مذاکره‌کنندگان رد می‌شد! ۲-امریکا همان ۲۰۱۸ می‌توانست با فعال کردن مکانیسم ماشه به برجام پایان دهد، اما فقط خودش خارج شد تا اصل توافق (تعهدات ایران) حفظ و ادامه یابد.

■ **کیان مهزاد:**
امیدوارم این درس‌های امروز لابه‌لای گرفتاری‌های مردم گم نشود و یادشان نرود که در برابر زیاده‌خواهی‌های امریکایی‌ها انتخاب راهی جز اقتصاد مقاومتی و تکیه به توان داخل آخرش می‌شود، چشم دوختن به شامورتی بازی اروپا و امریکا بر سر مکانیسم ماشه!

■ **سیدمحمدجواد حسینی:**
راه مقابله با خواسته‌های امریکا برای فعال‌سازی مکانیسم ماشه باید به ظرفیت‌های داخلی توجه کرد، مسئولان نباید راهکارشان از مسیر غرب باشد؛ چراکه این مسیر را قبلاً در برجام امتحان کردند.

تحلیل

گذری بر اهمیت هیئات خیابانی و عزاداری میدانی

■ **میثم میرتاج‌الدینی**

در منظومه فکری شیعه، زمان‌ها و مکان‌ها لااقتضاء نیستند و در دل خود بار مثبت و منفی، معنوی و مادی بسیاری دارند. وجود زمان‌های خاص همانند شب قدر، عید مبعث و حتی شب‌های جمعه در تقویم شیعی یا اماکن و اعتاب و آستانه‌های مقدسه در جهان جغرافیایی شیعه گویای همین مطلب است. ازاین‌رو شیعه معتقد است در ذیل آمد و شد شب و روز که اتفاقی طبیعی است فعل و انفعالات و تأثیر و تأثرات معنوی در عالم غیب اتفاق می‌افتد که شهود آن به سادگی دیدن طلوع و غروب خورشید نیست تا همگان به آن آگاهی یابند، اما به میزان نزدیکی ظرف وجودی افراد به نقطه مرکزی و محوری عالم غیب و معنا، حالات خاص معنوی و احساسات غریب از واژه‌ها بر قلب انسان عارض می‌شود. همین است که بسیاری از ما با فرارسیدن محرم، کم و بیش حالات درونی مختلفی را تجربه می‌کنیم که البته بخش قابل توجهی از آن ارتباط مستقیم با حافظه و تداعی خاطرات انسان از محیط و کنش و واکنش‌های افراد پیرامونی دارد. با این حال نمی‌توان انکار کرد احساسی ویژه در این زمان خاص بر آدمی غلبه می‌کند که به سبب تفاوت جنس آن با دنیای مادی، هرگز به رشته سخن درنخواهد آمد، لذا محرم را می‌توان یکی از مهم‌ترین فرصت‌های بهره‌برداری معنوی دانست چنانچه روایاتی نیز دال بر این مدعاست.

یکی از مهم‌ترین مسائلی که متأسفانه مورد پرداخت جدی قرار نگرفته این است که برای کسب این معنویت چه باید کرد؟ برای پاسخ به این سؤال برخی صرفاً جنبه‌های فردی و خلوت‌های انفرادی منجر به برقراری ارتباط قلبی با دستگاه محرم و محور آن یعنی سیدالشهدا را راه کسب معنویت قلمداد کرده‌اند و معتقدند برپایی عزا به شکل عمومی و اقامه شعائر حسینی به صورت تظاهرات میدانی و خیابانی، کارکرد سیاسی-اجتماعی داشته و به نوعی غایت آن ارضی و دنیوی است تا سماوی و معنوی.

شاید از همین‌رو در سالیان اخیر با توجه به این گمان که دیگر به کارکرد سیاسی-اجتماعی عزاداری به خاطر تشکیل نظام اسلامی نیازی نداریم؛ با رشد روزافزون هیئاتی مواجهیم که اقامه عزای سیدالشهدا در تاسوعا و عاشورا را از کف خیابان به درون حسینیه‌ها برده و اجتماعی انفرادی پدید آورده‌اند و در آن لحظات معنوی ذکر مصایب اهل بیت، هر فرد در عین حضور فیزیکی در جمع، به دنیای درونی خود سفر می‌کند و از جلوت به خلوت خویش می‌گریزد و از آنجا دریچه ارتباطی خود را به عالم معنویات می‌گشاید.

این موضوع هرگز بدین معنا نیست که فعالیت جمعی یا ارتباط عمومی از میان رفته است، بلکه سخن در باب نوع نگاه به کارکردهای اجتماعی و فردی مجزاست که منجر به کمرنگ شدن تظاهرات میدانی و خیابانی شده است. البته در این راستا عده‌ای با برشمردن برکات برگزاری مراسمات در حسینیه‌ها و تکایا و مساجد توجیهات دهان پرکنی ارائه می‌کنند. از جمله اینکه این نوع برگزاری اسباب مزاحمت و ترافیک و هدررفت وقت و دیگر مسائل نمی‌شود. به دیگر معنا طبق این سبک برگزاری هرکس که تمایلی به حضور در مراسمات و مناسکات مذهبی دارد، به محل مورد نظر رفته و شهر طبق روال طبیعی خود به زندگی روزمره خود اشتغال می‌ورزد. همچنان که برای فوتبال و تماشای فیلم و تفریح و بازی مکان‌های مخصوصی ایجاد شده تا این امور به نظم موجود در شهر خللی وارد نسازد.

اینجاست که می‌توان مچ سکولاریسم پنهان را گرفت. سکولاریزه شدن زندگی امروز ما یعنی چرخه شهر طبق روال همیشگی خود می‌گردد و به امورات دنیوی سخت مشغول است و تافته‌های جدا بافت‌های که می‌خواهند برخلاف نظم موجود شهر به عقائد مذهبی خود بپردازند، باید وارد محیط‌های ایزوله شوند و جالب اینکه با برچسب دوری از حق‌الناس مهر تأیید دینی بر آن کوبیده می‌شود. اینگونه مناسک و شعائر مذهبی در کنار دیگر علائق بشری و سرگرمی‌های روزمره قرار می‌گیرد نه به مثابه روحی جاری و ساری در تمام زندگی فردی و اجتماعی. شهری که امام و شعائر دینی را به حاشیه می‌راند و به‌عنوان نوعی تفریح دینی یا مشغولیت مذهبی مکانی مخصوص برای آن می‌سازد، شهر دینی نیست؛ چراکه در شهر دینی محور اصلی و رکن اساسی امام است که فرمود: ساسه العباد و ارکان البلاد. ازاین‌رو بزرگان دستور می‌دادند با آمدن محرم شهر را سیاه پوش نمایید و صدای روضه‌های خانگی از هر کوی و برزن به گوش می‌رسید. اگر سرزمینی اینگونه نبود، ولو حاکمیت تمام تلاش خود را برای فراهم آوری زیرساخت‌های محیط‌های ایزوله و سوله‌های محدود فراهم آورد، نامش توسعه است نه پی‌ریزی شهر دینی. توسعه‌ای که در کنار دیگر معیارهای شهروندی به علایق مذهبی مردم هم توجه دارد.

اکنون می‌توان فهمید چرا رضاخان پس از رسیدن به سلطنت در فرآیند سکولاریزه کردن ایران، در کنار ممنوعیت حجاب و لباس روحانیت، برگزاری و اقامه عزای سیدالشهدا را مشروط به برگزاری در مکان‌های مذهبی و با شکل و روند خاصی شبیه به مراسمات مذهبی کلیسا کرده بود و با تظاهرات میدانی مخالفت جدی داشت.

در نتیجه می‌توان گفت: همچنان که در ذیل یک حرکت جمعی همانند حج، یک روی سکه، حرکت اجتماعی-سیاسی مسلمانان است و روی دیگر آن خلوت‌های فردی و هر دو روی سکه هم مهم تلقی می‌شوند، اقامه عزای اهل بیت نیز همین‌گونه است و در ذیل برپایی شعائر و تظاهرات میدانی نیز رشد معنوی وجود دارد و این مهم، منحصر در خلوت‌های فردی نیست. وگرنه خانقاه نیز از جهت شکل کار همین‌گونه است. آنجا نیز تعدادی گرد هم می‌آیند که در عین حضور جمعی، با رقص و سماع خویش وارد عالم فردی می‌شوند و رشد را فقط و فقط از این رهگذر می‌دانند.

اکنون که وضعیت کرونایی کشور مجال حضور حداکثری میدانی در تاسوعا و عاشورا را از ما گرفته است، قاعدتاً فرصت مناسبی در اختیار عده‌ای قرار می‌دهد که بیش از پیش به ایده‌های خود مبنی بر حذف عزاداری میدانی عاشورا لباس واقعیت بپوشانند و سپس این برخورد متناسب با وضعیت فعلی را استمرار بخشیده و در سالیان پیش رو نیز اجرا نمایند. باید مراقب بود که این انزوای موقتی و مقتضی شرایط، در روزگار پس از کرونا ادامه نیابد.

پاورقی «جوان» از «اتاق حوادث» جان بولتون

۴۶

ترجمه: محمدصادق عبداللهی

دیپلماسی افغانستان در بلندمدت اهمیتی ندارد

با توجه به سابقه طالبان من شک داشتم با آنها به توافق و معامله قابل‌قبولی برسیم که بتوان روی آن حساب کرد. البته اگر نظر ترامپ این بود که ما کاملاً از منطقه عقب‌نشینی کنیم و نیروهای خودمان را بیرون بیاوریم، نقض شرایط، الزاماً به معنای متوقف شدن کار نبود. یک‌بار که ما به سمت صفر کردن تعداد نیروهایمان می‌رفتیم، می‌توانست تمام‌کننده باشد، اما اگر ادامه مذاکرات به این معنا بود که ما می‌توانستیم زمان بیشتری برای آماده‌سازی و نگه‌داشتن تعداد کافی‌ای از سربازان ضدتروریسم در منطقه به دست بیاوریم، پس بهتر بود بازی ادامه پیدا کند. من، شاناهان، دانفورد و پمپئو معتقد بودیم هر چه زودتر باید به ترامپ گزارشی بدهیم و او را متوجه کنیم که عقب‌نشینی از منطقه می‌تواند در عمل بهتر انجام شود.

جلسه برای روز جمعه، ۱۵ مارس، برنامه‌ریزی شده بود و مقدمات آن با جدیت آماده می‌شد. با توجه به اینکه می‌دانستیم این جلسه چقدر مهم و ریسک‌پذیر است، پیش‌جلسه‌ای در جمعه هفته قبلش تشکیل دادیم تا حرف‌هایمان را آماده کنیم. به جای پمپئو در این جلسه جان سالیوان شرکت داشت که به نظرم این کار آن هم در جلسه‌ای به این سطح پذیرفته شده نبود. شاید پمپئو نمی‌خواست پیش از جلسه توجیهی با ترامپ، جزئیات و موقعیت واقعی کنونی مذاکره با طالبان را حتی به صورت اندک فاش کند. در هر حال من از غیبت او ناراحت نبودم، چون به این نتیجه رسیده بودم که دیپلماسی افغانستان در بلندمدت به هیچ عنوان مهم نیست. افق فکر من خیلی محدودتر بود. من به این فکر می‌کردم که در جلسه وزارت دفاع روز جمعه چگونه مباحثم را ارائه کنم که بیشترین تأثیر را بر ترامپ بگذارد و او قانع شود که باید نیروهای ضدتروریستی قابل توجهی را در آن کشور حفظ کنیم.

پنتاگون معمولاً برای جلسات توجیهی حتی وقتی که می‌خواهد خبرهای خوبی را مثل کاهش قابل توجه هزینه‌ها و مخارج ارتش، به ترامپ بدهد، نمودارها و اسلایدهایی را آماده می‌سازد که وضعیت را از آن چیزی که نیاز است، پیچیده‌تر می‌کند.

من از دانفورد و شاناهان خواستم که هنگام ارائه، فقط حواسشان به اسلایدها نباشد و نمودارها و چارت‌ها را همین‌طوری ساده نخوانند و رد بشوند، بلکه توجه بیشتر و دقیق‌تری به واکنش‌های ترامپ بکنند. این سبک ماتیس بود و من داستان‌های زیادی را، درست یا غلط، درباره توجیه ترامپ در جلسات طولانی‌مدت دانشگاه مک‌مستر از این طریق شنیده بودم.

ضربه سپاه به امارات که هیچگاه رسانه‌ای نشد

علیرضا تقوی‌نیا، دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشگاه تهران، در کانال تلگرامی خود نوشت: از بین شیخ‌نشین‌های حاشیه‌جنوبی خلیج‌فارس هیچ کشوری به اندازه امارات متحده عربی نسبت به ایران ادعاهای ارضی نداشته است. همچنین این کشور کوچک با جمعیت حدود ۲ میلیون بومی، همواره مواضع متخاصمانه‌ای نسبت به جمهوری اسلامی داشته و در موارد متعدد خاک خود را از لحاظ سیاسی، امنیتی و نظامی در اختیار کشورهایی قرار داده است که نسبت به جمهوری اسلامی دشمنی ورزیده‌اند. آخرین عمل نامطلوب ابوظبی در رابطه با ایران، به رسمیت شناختن دولت اسرائیل است که حساسیت بسیار زیادی را در سران تهران برانگیخت.

میان نیروهای نظامی دو کشور نیز بارها در خلیج‌فارس تنش‌هایی به وقوع پیوسته که بسیاری از آنها به علت رعایت حسن همجواری هیچگاه رسانه‌ای نشد. در یکی از این موارد نیروی دریایی سپاه پاسداران حدود ۱۰ سال پیش حاکمیت ایران را بر سکوهای نفتی مبارک تثبیت نمود. ریشه این اختلاف به سال ۱۹۶۹ برمی‌گشت که حاکم وقت شارجه مجوز اکتشاف و بهره‌برداری از منابع نفتی اطراف خود را به کمپانی امریکایی BUTTES واگذار کرد. مدت این قرارداد ۴۰ ساله بود و شرکت نفتی مزبور در ۹ مایلی جزیره ابوموسی میدان نفتی جدیدی را کشف کرد که نام مبارک را بر آن نهادند.

در سال ۱۹۷۱ نیروی دریایی شاهنشاهی، حاکمیت ایران را بر جزایر سه گانه ابوموسی، تنب بزرگ و کوچک تثبیت کرد و از آنجا که طبق قوانین حقوق دریاها تا شعاع ۱۲ مایلی اطراف جزایر، جزو آب‌های سرزمینی ایران بود، مناقشه بر سر حاکمیت این میدان آغاز شد. در نهایت در مصالحه‌ای، ایران از مخالفت خود با برداشت شرکت امریکایی از این منابع صرفنظر کرد، به شرطی که نیمی از عواید آن بین ایران و امیرنشین شارجه تقسیم گردد.

این قرارداد ژانویه سال ۲۰۰۹ پایان می‌یافت، اما امارات متحده عربی که از پشتیبانی ایالات متحده برخوردار بود و با ملاحظه به اینکه کارمندان شرکت‌های نفتی امریکایی همچنان روی تأسیسات میدان نفتی مبارک کار می‌کردند، به خود این حق را داد تا سکوها را تخلیه نکرده و تولید نفت را از این منابع ادامه دهد. سران اماراتی به اخطارهای متعدد ایران بی‌توجهی کردند تا اینکه در نهایت نیروی دریایی سپاه پاسداران در یک عمل بسیار سریع و غافلگیرکننده هنگام تعویض شیفت کارکنان سکوها که از طریق شناور انجام می‌گرفت، به آنجا حمله کرده و تمام کارگران و کارکنان را سوار شناور مزبور نموده و همراه با نفراتی که قرار بود جایگزین شوند، با همان کشتی به ساحل امارات فرستادند و روی سکوهای مبارک مستقر شدند.

از آنجا که احتمال واکنش متقابل می‌رفت، بلافاصله به تمام واحدها در خلیج‌فارس آماده‌باش داده شد، اما طرف اماراتی جرئت عکس‌العمل به خود نداد و از آن روز پرچم جمهوری اسلامی روی این سکوها به اهتزاز درآمد و سیطره ایران بر این منابع نفتی تحکیم شد. لازم به ذکر است این عملیات تا امروز با توجه به لزوم حفظ رابطه حسنه با همسایگان و اصل حسن همجواری رسانه‌ای نشده بود.

گمانه‌زنی‌ها درباره نامزدی محمدجواد ظریف در انتخابات ۱۴۰۰

آقای دیپلمات در قامت ریاست‌جمهوری؟

سال‌های ۹۲ تا ۱۴۰۰ تکرار می‌شود؟

علی قلهکی با اشاره به گزارشی از روزنامه شرق نوشت: «روزنامه شرق هم تأیید کرده که جواد ظریف تمام‌قد منتظر انتخابات امریکاست تا اگر بایدن رأی آورد، ستادهای انتخاباتی را از تئوری و حرف، وارد فضای رسمی کند! آقای ظریف؛ فرصت هشت ساله‌ای که در سال‌های ۹۲ تا ۱۴۰۰ از بین رفت، از ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۸ تکرار و تمدید نمی‌شود...»